

Staden Kjøbenhavn, har i de senere Aar, uanset de nysmedte Toldbegunstigelser, der naturligen have maattet medføre, at de danske Handlende, mellem hvilke der navnlig ved Speculanthandelens Udvidelse er tilveiebragt en temmelig betydelig Concurrance, maatte sælge mange Varer temmelig billigt; dog opvakt Misnote paa Island, og har givet Anledning til indtrængende Andragender fra det islandfke Althing om større Handelsfrihed.

I Aaret 1845 indgav saaledes Althinget en allerunderdanigst Petition om udvidet Handelsfrihed for Island, hvori var indstillet:

- 1) at alle de fremmede Nationer, hvem det ifølge Forordning 11te September 1816 er tilladt at drive Handel paa Island under visse foreskrevne Betingelser, for Fremtiden maatte tilstedes Udgang til Handel paa Island saaledes, at Afgiften nedsættes til 5 Rbd. pr. Commercelast, naar Ladningen bestaaer af diverse Varesorter, og til 2 Rbd. pr. Commercelast, naar den alene bestaaer af Korn, Salt eller Steenkul, men at af Tømmerladninger ingen Afgift skulde betales;
- 2) at den omhandlede Handelsstilladelse ikke skulde være bunden til Aaremaal;
- 3) at det maa tillades at drive denne Handel paa alle de Handelssteder i Landet, som enten da vare eller derefter maatte blive autoriserede (hvis Tal er omtrent 30); og subsidialiter: at Fremmedes Handel maatte blive tilladt paa Reykjavik, Stykkesholm, Safford, Akureyri (Sjford) og Gsfefford, dog saaledes, at, naar de fremmede Skibe først have anløbet en af disse Havne, de derefter maae besøge enhver af de andre autoriserede Handelspladse, de maatte finde for godt;
- 4) at Tilladelse til at drive Handel maatte kunne erholdes hos den nærmeste danske Consul;
- 5) at de udenrigfke Speculanter i ingen Henseende maatte blive mere befærede end de indenlandfke med Undtagelse af Tolden;

6) at det tillades islandfke Handlende eller dem, der ere bosatte paa Island, at fragte udenrigfke Skibe med Ladning til og fra Island med den samme Ret, som om de vare indenrigfke;

7) at Speculanter ikke skulle være nogen Indskrænkning undergivne med Hensyn til, hvorlænge de maae opholde sig og drive Handel paa hver Havn; og

8) at Handel maa blive tilladt i Opslandet saaledes, at vedkommende Amtmand skal meddele enhver bosat Mand, som det beghærer og forresten ansees dertil kvalificeret, Tilladelse til at drive Handel, hvor det maatte ansees nødvendigt, paa Vilskaar, at han stedse er forsynet med endeel Nødvendighedsvarer, og at han for denne Tilladelse betaler 10 Rbd. til Fordebogskassen.

Sagen blev vel derefter sat i Bevægelse. Navnligen blev der brevvæxlet mellem den daværende Rentekammer og General-Toldkammer- og Commercecollegium, der atter indhente de Erklæringer over Spørgsmaalet fra de forskjellige Handelscorporationer og andre Autoriteter; og den daværende Stiftamtmand over Island afgav endeligen i Foraaret 1849 en udførlig Betænkning over Sagen. Men, da der et endnu fra Regjeringens Side var blevet fremlagt noget til den attraaede Udvidelse af Handelsfriheden sigtende Lovforslag, indkom det i samme Aar afholdte Althing med en fornyet Petition, hvori de i Aaret 1845 gjorde Indstillinger bleve med nogle Modificationer gjentagne, idet der i samme blev andraget paa:

- a) at fremmede Nationer det allerførste maatte tilstaaes Handel paa Island, saaledes som i Althingets Petition af 1845 var begjært, med Undtagelse af 3die og 8de Indstillingspunkter, og med den Forandring i 4de Punkt, at den danske Regjering's Generalconsuler af samme forsynes med islandfke Sopasse til Udlevering mod lovbestemt Gebyr;